

כדורגל

אסור לעשן

הרגשותיהם של אריון וקופלנד היו שונות מאוד של יתר חברי קבוצת הכדורגל הסקר'טית — דאנדי. הם הכירו את ישראל (או פלשתינה) כשהיתה בעלת פרצוף אחר, לא כל כך שמחה, פחות רועשת. כאשר נשאלו אם הם כבר היו בארץ, עשו עצמם כלא מבינים, אולם חבריהם הישרים אשרו את העובדה.

זה אינו עולה בדבריהם. בבקור עתי-גאים באיצטדיון המכביה המדווא ברמת-גן, ספר רוטשטיין, יושב ראש אגודת מכבי רמת-גן ובעל ברכת השחיה גליגלי, שהקבר צה הסקוטית באה לבקר את הארץ הקדושה. הסקוטים, כידוע, אוהבי תני"ך, והשכר שינתן להם עבור שלושה משחקים (השניים הנוספים נגד הפועל ונבחרת מכבי-הפועל) ישתלם בסתולים בארץ. מכאן תמשיך הקבוצה הסקר'טית לתורכיה, תשחק גם שם מספר מש'י-חקים.

מותר לעשן סיגריות. בין השחקנים ישנו מספר כוכבים, שקנו להם שם בעולם הכדורגל. הידוע ביותר הוא בילי פטיל, מקשר שמאלי ופאר הקבוצה, המשחק בתפ' קידו זה נבחרת סקוטלנד. פרסומו בא לו לא בעבור משחקו, אלא בעבור הסכום האגדתי ששולם במחירו — 26500 לירות שטרלינג. הקבוצה היא מקצועית, וכדאי ללמוד את שיטות אימוניה: 5 ימים בשבוע אימון, הנמשך 5 שעות רצופות. משחק ליגה אחד הנוער בכל שבוע, ויום אחד חפשי. האימון מורכב ריצות קצרות, בעיטות לשער, מש' חקים קצרים וחריפים. כמ"רן מתקיימים שעורים תיאורטיים, כדי ללמד את השחקנים צירופים וטכניקה. לשחקן אסון לעשן, אך

דון דאנדי. בשנות המלחמה העולמית, 1945, התפזרה הקבוצה ונשארו רק שני כדורגלנים. השאר הודקנו, לא התאימו למש' חק. ג'ורג' אנדרסון, בעל בית-חרושת לגלידה באבארדין, וסקוטי מצטיין בעליצות ובשעור' נות, החליט להקים את הקבוצה על רגליה. נסיונו כשוער בסנדלנד וניו-קאסטל עמד לו, והוא קנה את המועדון על כל מתקניו. לאחר זמ"מה היה המועדון בעל סגל של 40 שח' קנים. בשנה הראשונה זכתה דאנדי באליפות הליגה הצפונית של סקוטלנד. בשנה השניה הועברה הקבוצה לליגה הראשונה ובשנה שלאחריה, עמדה הקבוצה בראשות הליגה, אלא שהפסידה בנקודה אחת לרונג'יס.

יצטרכו לקחת אופנוע. הבדיחות מספרות, שהסקוטים קמצנים, אך נראה שאין הרבה אמת בשמועות אלה, במידה שהדבר נוגע לשערים. שיטת המשחק של דאנדי היא על הארץ. אך לשם פיתוח משחק סקוטי טפו' טי, יש הכרח בקרקע ישרה וחלקה, וזה כנ"ר. אה אינו בנכצא באיצטדיון הרמת-גני החדש. לדאנדי מסורת ארוכה של נצחונות בהרבה ארצות. כוכבים רבים משחקים בקבוצה, וה' ידוע שביניהם הוא בילי פטיל, שהתפרסם ביותר. אך טומי גאלאהר, רץ ימיני (שיש לו הכבוד להיות בן אחד הכדורגלנים הנודעים בסקוטלנד) פבלו, ואלף בויד ידועים גם כן בסקוטלנד. הכדורגלנים האורחים גבוהים, ולא להנם התלוץ אחד מהצופים שחזו באימונם הראשון: "השחקנים בישראל יצטרכו לקחת אופנוע, כדי להשיג את החלוצים הסקוטים המהירים".

הדנים נבהלו מהסקוטים. משחקיה של קבוצת הכדורגל הדנית א.ג.פ. הועמדו בצל, לאחא שהנחוח הסקוטים בשדה התעופה בלוד. נראה שהכדורגל המתנוון ב' ישראל הצליח כדבר אחד: מאחר שהמשחקים המקומיים אינם מעניינים, הרי הדרך הטובה

קבוצת הכדורגל הסקוטית "דאנדי" השכר ישתלם בסתולים בארץ הקדושה

אלה שכבר התרגלו, מותרים בעישון 10 סיגריות ליום. האימונים המדוקדקים נהוגים בין כל קבוי צות הליגה הסקוטית הראשונה, שמשתתפים בה 16 קבוצות, שההבדל ביניהן אינו רב ביותר, ולפיכך יש מתח גבוה במשחקים. מעניינת הפרשה הקצרה והמהירה של מוע'

ביותר היא להביא קבוצות מחוץ-לארץ, כדי להעלות את המתח. אולם לוא היו הקבוצות מחוץ-לארץ משחקות בינו לבין עצמן על מגרש ישראלי, היתה ההנאה מהמשחקים שלמה, אך כאשר קבוצות בלתי-אומנות ב' ישראל נפגשות בקבוצות מאומנות, הרי הדבר פוגע-בכדורגל הישראלי.

נשכח באולם י.מ.ק.א., כשהם מזדרזים להע' ביום לחבריהם המחכים במרחק של ק"מ אחד. למרות שהתכנית רוכזה השנה בשני מפ' עלים: משחקי בוק ארציים בכדור-יד ומירוץ שליחים, עברה ההתעניינות על המשוער. הר' הרצל שמש מקום הזינוק, והמרחק (10 X 1000 מטר) הקיף את ירושלים ושכונותיה. היה זה בעצם מירוץ-עצמאות בועיר אנפין, אלא שהמרחק היה עשירית. הרצים שתחרו נהלו מבאק כפול: בין-אגודתי ובין בתי-הספר.

אם כי רצי האוניברסיטה הובילו תחילה, נכנעו אח"כ לפני רצי הפועל המנוסים, ש' הגיעו ראשונים לחוט המטרה (זמן—23:6). 24 דקות). הירושלמיים נטלו גביע, שנתרם ע"י ד"ר בירן, הממונה על מחוז ירושלים.

שר המשטרה בועט: בפתיחת יום הספורט של המשטרה בירושלים בועט שר המשטרה בכדור הראשון.

שעה שהבוגרים תיחרו במהירות, רצו גם תלמידי הגמנסיות הירושלמיות במלוא-מרצם. רצו התלמידים להראות לסטודנטים המבוג' רים, שהם אינם נופלים מהם, ואכן הוכיחו זאת, בהשיגם זמן נאה. בית הספר התיכון בית-הכרם הגיע ראשון מבין הגמנסיות (זמן—31:0:26 דקות), וזכה בגביע, הנושא את שם שר החנוך והתרבות המנוח, דוד רמון. אחריהם הגיעו רצי הגמנסיה העברית ירוש' לים, (בית חנוך תיכון).

המפעל השני של יום הספורט של הסטר' דנטים: משחקי בוק בכדור-יד. כל ששת ה' קבוצות, שהתייצבו למשחקים, החליטו לוד כות בגביע הפרופסור דושקין. המול במש' חקי בוק, הנמשכים עשר דקות כל מחצית, חשוב לפעמים יותר מאשר היכולת הטכנית. המול שחק לקבוצת מכבי תל-אביב, שגברה על הגמנסיה העברית (3:2), לאחר שהמשחק בזמנו החוקי נסתיים 2:2. קבוצה זו זכתה בהגרלה, עלתה למשחק הגמר, גברה גם על האוניברסיטה — 4:3.

האוניברסיטה העברית ערכה מפעל עם שלושה גביעים, חלקה אותם בין מכבי תל-אביב, הפועל ירושלים, בית הספר תיכון, בית הכרם.

אם כי ההתעניינות עברה מדינה לסקוטלנד, באו אלפי איש למגרש הפועל בחיפה, כדי לחזות בפגישה נוספת. המשחק הבינלאומי הששי של א.ג.פ. דמה במהלכו למשחק ליגה רגיל, אך כנראה מתאימים הדנים לליגה הארצית הראשונה בישראל. כאשר הורכבה נבחרת הפועל מחיפה, פתחתקוה ורחובות נכנעו הדנים בפעם השלישית בשיעור של 0:2. הפסדם השני היה נגד נבחרת מעורבת של קניהם רמת-גן ורחובות (0:2). הקבוצה היחידה, שיכלה לדנים בעצמה, היתה קבוצת מכבי תל-אביב (0:1).

בסיכום זכו הדנים בשני משחקים: הפועל פתחתקוה והפועל חיפה. יצאו במשחק אחד בחיקו — הפועל תל-אביב. נוצחו בשלושה משחקים. נוסף על המאזן נפצעו ששה משח' קניהם הטובים בגלל המגרשים הגרועים ב' ישראל.

כדורסל

משחק בשקים

"מוכרתים להצליח" היתה, בקצרה, מס' קנת הישיבה המיוחדת. אחרי אמונם השבועי הקבוע, נתייבו כל חברי קבוצת-הכדורסל הצעירה והעולה מכבי עמוס מרחובות, ודנו ברצינות-של-מש בשאלה: מה יהיה המשבר, שפגע בכל תנועות-הנוער בשנים האחרונות, לא פסח גם על הסניף הרחובות, למרות מספר חבריו הגדול. חוסר מדריכים בוגרים ומנוסים החליש את הפעילות (מלבד הספורטיבית). הצעירים לקחו לידם את הענין. האמור: ניצול תגיגת ל"ג בעומר המסור' חית למפעלי-ספורט היתוליים לכל הגילים. פעם ראשונה בחייהם חזו הצופים והמ' שחקים גם יחד במשחק כדורסל — בשקים. שתי קבוצות מכבי עמוס, שנתוני 1934 ו-1936, תחרו ביניהן בתלבושת הקבועה, אך חגורי שקים מסורבלים, על הגביע. על אף הכל בוצעו כמה פריצות מענינות, מלות קפיצות וגלגולים, שזכו את הבוגרים יותר בגביע, בתוצאה של 4:6.

המסמר: כנותר. את המסמר השני היוו' תה תחרות הכדורגל בין בנות כמותיח' ובין בנות החמישיות, להנאחו המרובה של קהל הצופים הרב. למרות הקלעם של כל הכדורים הגבוהים לידיה של אחת השחקניות, שלא במתכוון, לחמו הבנות במרץ. התוצאה הפ' חזיה — כוכבות החמישיות נאלצו לוותר על הנצחון ליריבותיהן הצעירות והעקשניות ב' תוצאה 0:1, לאחר מכת-עיוש חזקה ממרחק 11 מ'.

קומזויץ בחצות. המשחקים נמשכו כסדר, והכל דפק כראוי. אחרי מרוץ-זונות קשורירגלים, ערכו מרוצי-בנות עם כף ותפוחיאדמה, מרוצי-מכשולים, טנקים, שקים, ומשיכות-חבל. אותה שעה כבר הוצת הלפיז באנדרטת-הזכרון של העיר, ועשרים הרצים נשארו דרך הרחובות המרכזיים אל המפקד הערוך, צייתו את מדורת-הענק העצומה, שרכבה על כל המדורות בעוצמתה וגבהה.

אתלטיקה

המקל נשכח

הבירה השקטה התרגלה לכל מיני צרות: מצעדים, קנוניות, ודתיים. אך כאשר נפטרה התנועה ברחובות העיר, ומכונות המשטרה עצרו את הולכי-הכבישים, העכירום למדרי' כה, חשבו הכל, שהנשיא עלה לירושלים ב' רחובות. במקום הקדילאק המפואר, נתגלו שורות של רצים, המחוזקים מקלות בלתי-המוקצעים (המקל המיוחד למירוץ שליחים

מצליחה גם היא

